

КАНСПЭКТ

№ 3 (7) кастрычнік 2000.

Незалежнае выданне полацкіх студэнтаў

Ну вось і зноў мы сустрэліся з табой, Наш Чыгач. Прайшло зусім мала часу, як ты зноў грываш у руках чарговы нумар "Канспэкт", можна сказаць, яшчэ цепленькі. За месці аніякіх значных зьменаў у грамадзкім жыцці гораду і ўнівэру не адбылося. Хіба што прайшла чарговая атэстанцыя ды пэўны час нашую ўвагу спрабавалі прыцягнуць нейкімі выбарамі. Але, з большага, якія могуць быць у нас выбары? Сьмех, ды і толькі. Разам, troхі скончыўшы аб палітыцы пяройдзе да Нас, любімых. Нумар, які ты маеш набыў некалькі новых рубрыкаў, якія, спадзімся, застануцца нязьменнымі і не застануцца па-за тваёй увагай. У першую чаргу гэта тычыцца музычнага агляду. У гэтым нумары тваёй увазе, чыгач, рэпрэзэнтуюцца кароткая гісторыя гурта гуртоў "Бітлз". Прысутнічае ў гэтым нумары і кароткі агляд партатыўнай аўдыёапаратуры, такой як касэтныя і кампакт – дыскавыя плэеры. Быць можа, рубрыка "Крывічанка" знойдзе сваіх прыхільнікаў сярод прыгажэйшай паловы навучэнцаў ўнівэра. Так ці інакш спадзімся, што нумар выйшаў рознапланавым – паглядзі абавязкова, быць можа гэта як раз тая інфармацыя, якая цікавіць цябе? Хто ведае? Таму шчыра жадаем табе прыемна правесці час у кампаніі з "Канспэктам"!!!!

Рэдакцыя

У гэтым нумары чытайце:

**Вяртаньне
у мінуўшчыну.
Навагрудак-2000
Стар. 2**

**Як сьвяткуе
студэнт?
Стар. 3**

**Заўсёды
першыя!
Стар. 4**

**Музыка
ў
кішэні
Стар. 5**

**О, пані
мода!
Стар. 6**

Вартанье ў мінуўшчыну

24 – 25 чэрвеня бягучага году ў культурна – гістарычным жывіцы Беларусі адбылася падзея, роўнай па маштабах якой не было, бадай што ніколі. У першай сталіцы Вялікага Княства Літоўскага – старажытным Навагрудку адбыўся Фэст Сярэднявечай Культуры. Асноўнай тэмай свята былі падзеі, звязаныя з сярэднявечным перыядам гісторыі Беларусі. Так, у 1314 годзе вялізнае войска крыжакаў падступілася пад мury Наваградзкага замка, але ўзяць горад ім не ўдалося. 25 чэрвеня 1999 г. старажытныя мury Навагрудка яшчэ раз пабачылі рыцарскае войска. Каля 200 рыцараў з'ехаліся з усёй Беларусі і замежжа на рэканструкцыю штурма Наваградка. Сярод вялікай колькасці рыцарскіх кляубаў, якія бралі ўдзел у фэсце быў ваярска – гістарычны кляб “Чорны Война” з Наваполацку.

Свята складалася зь дзвух частак – 24 чэрвеня адбылася святачная праграма фэсту. На цэнтральным пляцы гораду выступала вялікая колькасць калектываў, гуртоў і выканаўцаў, якія так ці інакш займаліся адраджэннем і рэканструкцыяй з’рапаўскай сярэднявечнай культуры. Гэта і вядомыя менскія тэатры “Вольная Сцена”, і польскія фолкавы гурты “Open Folk”, які грас старажытную ангельскую, брэтонскую і кельцкую музыку. Таксама на свяце было дужа дудароў, граньне якіх можна было пачуць у розных месцах горада. Увечары на плошчы адбыўся “Буг урт” – турнір, у якім рыцары падзяляюцца на дзве групы і вальцаць паміж сабой. Відовішча скажу вам яшчэ тое. Грае дуда, чуваць крыкі, лязгат зброі, нават магістар менскага ордэна “Сэрца Дракона”, які камэнтаваў гэтую забаўку ледзь ўтрымаўся ад жадання скочыць да б’ючыхся каб разьмяць старыя косыці. На шчасце параненых і забітых не было. Дапамагло і майстэрства фэхтавання і дасьпехі. Акрамя гэтага паміж усімі рыцарамі існавала дамова – не забывацца, што гэта ўсёж такі добрая імітацыя, а не сапраўдная вайна, інакш без ахвяраў не абыйшлося б. У нядзелю 25 чэрвеня з самай раніцы ліў дождж. Схавацца куды небудзь у рыцарскім лягеры было цяжка, акрамя прамоклых наметаў нічога не было. Але на шчасце бліжэй да 12 гадзін дождж спыў, і падмоклае рыцарства пачало шыхтавацца да смотру перад рэканструкцыяй штурму. Таксама вялізарнае ваярскае войска было падзелена на 3 групы: першая – абаронцы замка, другая – нападаючыя і трэцяя – аддзел рыцараў, якія муслі прыйсці на дапамогу абложаным. Пасля некалькіх рэпэтыцыяў нэдзе а 13 гадзіне дзея пачалася. Гледачоў на валах і мурах было столькі, што не было бачна самога замка. Першы атрад крыжакаў падыйшоў да сьцен замка, і пад прыкрыццём каменметаў пачаў падымца да муроў. Схілы былі мокрыя і склізкія пасля дажджу, і таму бедным

Урачыстае шэсце па галоўнай плошчы.
Навагрудак 24 чэрвеня 2000 года.

крыжакам пад’ём даўся цяжка. Нарэшце захопнікі дабраліся да муроў, але ня гледзячы на ўсе мужныя намаганні дастаць замак ім ня ўдалося. Штурм сьценаў адбыўся яшчэ раз, пасля таго, як з’явіліся крыжакі ў другі раз былі адкінутыя абаронцамі ў тыл ім ударыў аддзел літоўскага войска пад камандваньнем Давыда Гарадзенскага. Ня гледзячы на некалькі наступоў крыжакі здолелі перапахтавацца да абароны, але менавіта ў гэты момант у тыл ім ударыла войска абаронцаў замка. Вялікая частка крыжакаў загінула, нешматлікім удалося уцекчы. Навагрудак быў уратаваны. Пасля рэканструкцыі штурму афіцыйнае свята скончылася і ўдзельнікі пачалі раз’язджацца. Але нешматлікая частка рыцараў усё ж – такі засталася ў лягеры. І не дарма, бо ўначы арганізатары фэсту зрабілі для самых трынальх сапраўдных рыцарскіх пір. Уявіце сабе – смажаныя парсёчкі з півам, сапраўдная сярэднявечная атмасфэра, беларуская мова і сьпелы – заплюшчваем вочы і пераносімся ў тыя далёкія і слаўныя часіны Вялікага Княства Літоўскага, калі мужнасць, адвага і шчырасць шмат каштавалі для сапраўдных рыцараў.

Эх, што казаць. Фэст атрымаўся файны. Дзе яшчэ можна хоць на некалькі дзён перанесціся ў сярэднявечча, як не на такіх святах. З’езджаць з Наваградка было як ніколі цяжка, асабліва калі ў цябе з гэтым горадам звязана так шмат цудоўных успамінаў. Наперадзе цэлы год працы, вучоба, надыходзіць восень. Усё гэта, зразумела, не схіляе да добрага настрою, але зараз можна жыць думкай і жаданьнем патрапіць у Навагрудак яшчэ раз!

Як святкуе студэнт?

Ужо амаль два месяцы вучоба не дае табе нармальна жыць і спакойна спаць. І хто яе толькі прыдумаў, гэтую самую вучобу. Але, з большага, наша сённяшняя размова прысьвечана як раз не вучобе, а святкаваньню самых разнастайных святаў, якія толькі здараюцца ў нашым неспакойным жыцці. Для сапраўднага студэнта няма аніякага значэньня – каляндарнае ці не каляндарнае свята яму святкаваць – галоўнае падстава. Таму ў актыве дасьведчаных студэнта заўсёды прыхаваная пара – тройка падзеяў, якія ў цяжкую хвіліну могуць сайсьці за свята. А зараз аб ўсім гэтым больш падрабязна.

Самае галоўнае і выключнае свята студэнта – гэта Дзень Студэнта, які адзначаецца 17 лістапада кожнага году. Мы не будзем глыбока ўдавацца ў гісторыю гэтага свята, бо большасць студэнтаў рэпрэзэнтуюе яе па свайму. Спынімся не пасрэдна на самім працэсе. З большага, кожны факультэт і кожная група дзейнічае па клясычнаму ўзору. Сьвядомая большасць групы, за выключэньнем “адшчэпенцаў” зьбіраецца на кватэры, альбо здымае рэстарачную ці кавярню. Самыя папулярныя кропкі зараз гэта рэстараны “Дзвіна”, “Віцязь”, “Верасы”. Таксама попытам карыстаецца “Зімовы Сад” у спорткомплексе “Хімік” і сталойка інтэрнату №2. Пасьля закупаецца пэўная колькасць паліва (звычайна гарэлкі), у колькасцях, мінімальна неабходных асобна ўзятаму сярэднестатыстычнаму студэнту, прычым гэтую колькасць кожны факультэт разлічвае зыходзячы са сваіх уласных мажлівасцяў. Часамі на свята запрашаюць выкладчыкаў, каб выказаць сваю шчырую падазку за іх нялёгкую працу. Але, як паказвае практыка, запрашаць іх справа не ўдзячная, толькі гарэлку пераводзіць ды глядзець потым на іх п’яныя твары. Адзіная карысць з гэтага –

падлавіць прэпа на якім небудзь цікавым моманце, і потым яго гэтым шантажыраваць. Але гэта таксама справа небяспечная, выкладчык трапіцца цвёрда-лобы, ды і сябры на кафедры ў яго таксама ёсць. Але, як кажуць – хто не рызыкуе, той потым ня п’е

гарэлкі на сваіх провадах у войска. Так што спрабуй!!! Акрамя дня студэнта існуе шмат цікавых святаў, такіх напрыклад, як Дзень Народзінуў, і калі ў цябе вялікая група то ты можаш не прасыхаць досыць доўгі час. Традыцыйна святкуюцца свята 8 сакавіка і Дзень Абароны Айчыны. Існуе таксама шэраг прафэсійных святаў, такіх як Дзень геадэзіста, Дзень хіміка, Дзень гісторыка, Дзень юрыста і г. д. Акрамя гэтага ёсць і досыць экзатычныя свята, адзначаемыя, як правіла абмежаванай купкай абазначаных адптаў. Гэта можа быць Дзень

узяцця Бастыліі, які звычайна святкуюць жыхары гэтага пудоўнага інтэрнату. Прасцей за ўсё напэўна гісторыкам, бо на іх карысць безліч разнастайных гістарычных падзеяў, шчырымі прыхільнікамі якіх часамі становіцца вялікая колькасць

апошніх. Напрыклад чарговы ўгодкі заснавання Беларускай Народнай Рэспублікі, ці гадавіна Битвы пад Воршай, ці трэці этап рэйкавай вайны на тэрыторыі Беларусі. Знайшліся нават вычварэнцы, якія святкавалі Дзень Незалежнасці рэспублікі Беларусі, зацверджаны прэзідэнтам? Лукашэнка 3 ліпеня 1996 г. Але патугі гэтых маньжаў не былі падтрыманыя большасцю сьвядомых студэнтаў. Ёсць жа і ў нас святаўні!

З большага са святамі ўсё. Але гэта ня азначае, што колькасць радасных падзеяў у нашым жыцці абмяжоўваецца сысам, прыведзеным у нашым артыкуле. Зусім не. Усё залежыць толькі ад вашай фантазіі і зусім трохі ад вашых фінансавых мажлівасцяў...

Сяржук Стахоўскі

The Beatles First

Салют, меламаны!

З гэтага нумару «Канспэкт» пачынае друкаваць новую рубрыку «што слухаем?». Як вы здагадаліся з назвы, тут будзе info аб музычным жыцці нашага унівэрсу, гораду... плянэты.

Сёння ў рубрыцы - расповяд пра найвядомейшы гурт у гісторыі — THE BEATLES. І гэта не дарма. Бітлы ўвесь час былі ПЕРШЫМІ, таму яны і ў нас ПЕРШЫЯ. Акрамя таго, 9 кастрычніка ўвесь сьвет святкаваў 60 годзе Джона Ленана.

Пра гэты легендарны ансамбль напісана столькі, што немагчыма дадаць нешта істотнае. Таму мы ня будзем наноў вынаходзіць кола, а проста нагадаем колькі фактаў зь іх творчасці.

Шлях да ўсім вядомых THE BEATLES быў досыць праятым. Спачатку былі QUARRYMENN, SILVER BEATLES з Ленанам, Макартні, Саткліфам ды Пітам Бэстам. Потым быў адзін з гамбургзкіх клобаў (1960г.), дзе хлопцы амаль за дарма працавалі па 8-10 гадзін у суткі. Там іх знайшоў Тоні Шэрыдан, які фактычна выцягнуў THE BEATLES на міжнародную сцэну. Пад час супрацоўніцтва з Шэрыданам гурт (ужо з ўдзелам Гарысана) запісаў альбом «Tony Sheridan & The Beatles», зь якога па зразумелых прычынах адносна аўтарскіх правоў Шэрыдана не прынята пачынаць бітлоўскую біяграфію. І вось, з 1961 іх справы пайшлі самастойна. У снежні THE BEATLES, якім і належыць стаць квартэтам: зыйшоў Саткліф. На гэты час прыпадае зьяўленьне ў камандзе Рынга Стара (сапраўднае імя Рычард Старкі), які прыйшоў замест зьмененага па патрабаванні гука-запісваючай кампаніі «Парлафон» Піта Бэста. Адсюль THE BEATLES пачалі свой шлях як усім вядомая «ліверпульская чацьвёрка». У сьнежні 1962 году выйшаў першы

аўтарскі сінгл THE BEATLES пад назвай «Love me do», а ў сакавіку 1963 дэбютны альбом «Please please me». Кружэлка ўтрымлівала адразу тры міжнародных хіты, і к 1964 году «бітламанія» ахапіла ўсю плянэту, а «гурт усіх часоў і народаў» пачаў узыход да вяршыні дасюль не скоранай. Потым THE BEATLES зьняліся ў фільме «Вечар цяжкага дня» (1964), музыку да якога напісалі самі.

У 1965 і 1966 гадах THE BEATLES дасягнулі вяршыні з гістарыяй захаплення на канцэртах, непрытомнасьцю фанатак і даўкай каля стадыёнаў і канцэртных залаў. У гэты час гурт практычна адмовіўся ад вялікіх канцэртаў і прысьвяціў сваю далейшую творчасьць студыйнай працы. У чэрвені 1967 году выйшаў альбом «Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club Band» («Клюб адзінокіх сэрцаў сяржанта Пэпера»), які даў штуршок для зьяўленьня ў рок-музыцы такіх жанраў як арт-рок і хард-рок. У гэтым жа годзе THE BEATLES здымаюцца яшчэ ў адным фільме «Чароўнае, таямнічае падарожжа». Праз два месяцы перапынку быў напісаны «White Album» (1968) — знакаміты «белы» альбом «Бітлз».

Апошнім значным творам «ліверпульская чацьвёрка» стаў альбом 1969 году «Abbey Road»,

названы так у гонар лэнданскае вуліцы, дзе месьяцца многія вядучыя ангельскія студыі. На гэты час канфлікты паміж чальцамі вялікага квартэту дасягнулі апагею (асабліва паміж Ленанам і Макартні), і на пачатку 1970 году THE BEATLES афіцыйна заявілі аб сваім распадзе.

Сымон Музыка

Р.С. Хутка ў амерыканскай турме «Атыка» адбудзецца паседжаньне камісіі па датэрміновым вызваленьні зняволеннага №38A136781, і ў выпадку станоўчага рашэньня забойца Джона Ленана можа выйсьці на волю 4 сьнежня гэтага года. За 4 дні да дваццатай гадавіны сьмерці Джона ад яго рукі. Але...

Надаўна праз Інтэрнет быў распаўсюджаны ліст «маёра брытанкае спецслужбы SAS (Secret Air Service), які пад псеўданімам Джон Месьціўца наведвае: «Джон Ленан зрабіў маё жыццё асэнсаваным, ён адкрыў мне вочы, даў нашаму пакаленьню веды аб якіх не падазравалі мае бацькі, - як вы лічыце, я калі-небудзь дарую зьлчыню, адабраўшаму ў мяне Джона?! Дазволю, каб ён гуляў на зямлі, якую вызваліў Джон?! Мая вайсковая сьпесьняльнасьць - снайпер, я ваяваў на Фалклендах, прайшоў Афрыку і Паўночную Ірляндыю, я добра ведаю сваю справу. Марк Дэвід Чэпмэн я зробіць і двух крокаў ад варотаў турмы...»

Рэдакцыя «Канспэкт»

Музыка ў кішэні

Калі б мяне папрасілі некалькімі словамі пералічыць неабходныя для сапраўднага студэнта якісці, я б напэўна ўзгадаў такія рысы, як, незалежнасць, неспрызнанне агульнапрынятых аўтарытэтаў, ліберальнасць і мабільнасць. Так так, не здзіўляйцеся, мабільнасць. Бо што трэба сапраўднаму студэнту, каб, напрыклад, сарвацца ў незапланаваную вандроўку з сябрамі? Акрамя здаровага разгільдзяства і авантурызму яшчэ і мабільнасць па прынцыпу "Усё сваё нашу з сабой". Адным з атрыбутаў сучаснага студэнта, які атасамяляецца з гэтым разуменьнем мабільнасці з'яўляецца плэер.

Менавіта гэтая невялікая па сваіх памерах рэч ёсць неадрыўнай часткай амуніцыі сапраўднага студэнта ў любой сітуацыі – ад вандроўкі да заліку, вялікая колькасць нашага брата абірае сваім адвечным сябрам касэтны ці кампакт-дыскавы плэер. Станоўчае цяжка пераацаніць. Пэўнай колькасці навучнцаў нашага слаўнага ПДУ некаторы час даводзіцца праводзіць у дарозе. У першую чаргу гэта датычыцца тых, хто жыве ў Полашку, і на заняткі вымушаны ездзіць кожную раніцу ў перапоўненай "дзсятцы" ці "пяцёрцы". Думаю, што некаторыя з вас зараз пакутліва ўздыхнулі, узгадаўшы ўсе жахі нашых аўтобусаў. Тыя ж з нас, хто ня ездзіць перыядычна ў транспарце таксама трапляе ў сітуацыі, калі папросту неабходна некалькі хвілін, каб не было сумна – ці на перапынку, ці падчас лекцыі, – так ці інакш, такія моманты бывалі ў жыцці кожнага з нас, нават у перакурсынікаў. Што ж рабіць, які выйсці з гэтага няпростага становішча? Адказ напрашваецца сам сабой – набыць плэер і слухаць музыку ў тыя моманты, калі няма чаго рабіць, калі трэба прыўзняць настрой, калі вы проста жадаеце адпачыць і ў астатнія моманты нашага няпростага і неспакойнага жыцця.

Зараз колькі словаў пра прадмет нашай сённяшняй размовы. Па першае, плэеры бываюць чатырох розных тыпаў – касэтныя, якія праігрываюць музыку з кампакт касеты, кампакт дыскавыя, мінідыскавыя і MP 3. Бадай што самыя распаўсюджаныя і даступныя – гэта касэтныя плэеры. Вельмі часта такія плэеры камбінуюцца з радыёпрыёмнікамі. Тыя ў сваю чаргу бываюць аналагава і лічбавыя. Коштавая катэгорыя такіх саўнд-машынак

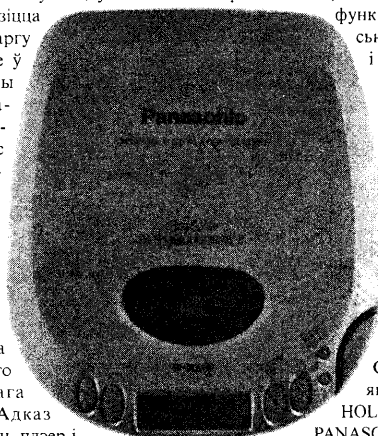
пачынаецца недзе ад \$20 за простыя апараткі з механічным кіраваннем і мінімумам функцый да супрапляскастых мэталёвых "монстраў" з процьмай функцыяў, аўтапошукам, пультам кіравання і лічбавым цэнэрам за \$150 – \$200. Часамі якісць гучы такіх уокманаў адпавядае характарыстыкам статыянарных дзвухкасетнікаў.

Самымі распаўсюджанымі фірмамі – вытворцамі тут з'яўляюцца AIWA, SONY, PANASONIC, PHILIPS, TOMSON.

Самымі лепшымі тут, бадай, з'яўляюцца плэеры SONY і PANASONIC. Першая фірма ўвогульце з'яўляецца вынаходнікам плэера – славуція ўокманы SONY слухае ўвесь свет. PANASONIC традыцыйна вырабляе высокакасныя апараты.

Наступны тып – CD плэеры. Тут і кошт вышэй, меней чым за 50 суверэнных амерыканскіх рублікаў нават і спадзявацца няма чаго, і якісць гучы значна вышэйшая.

Акрамя гэтага, CD плэер мае процьму разнастайных функцыяў, большасць якіх нават і не снілася звычайным касетнікам. Гэта і праграмаванне кампазіцыяў і выпадковае прайграванне і практычна імгненнае пераскокванне з трэка на трэк. Ёсць функцыя HOLD, якая бляжэ клявішы кіравання апарата. Акрамя гэтага, адной з галоўных функцыяў з'яўляецца антышок. Гэтая "прымочка" дазваляе трэсці апарат, круціць у любым накірунку, нават біць (толькі ня вельмі моцна) пры гэтым лазерані воднага раза не саб'еца з трэка і будзе праігрываць нармальна. Самы даступны на маю думку плэер, які мае антышок, узмацненне басоў,

HOLD, сеткавы адаптар і слухаўкі гэта PANASONIC SL 210, які каштуе недзе 80 – 85 баксаў. Эстэтычным піяонам з поўным партманэ можна параіць вышталонныя саўнд-машыны ў вагавай катэгорыі \$100 – \$180. Пасля ста далару контуры апараткі розка закругляюцца, памеры змяняюцца, сам плэер набывае пульт кіравання. Канструктары вынаходзяць новыя схемы сілкавання, дазваляючы плэеру працаваць ад аднаго камплекта батарэй на 30 – 40 гадзін. Самае тое, здаецца, для "прадзвінутага" модніка, для якога стыль і функцыянальнасць – гэта галоўнае...

Працяг будзе.

Сяргук Войніч

О пані МОДА!

Няўжо гэта не цудоў? — мы, дзяўчаты, зноў можам задаволіць адвечную цягу да раскошы! Так, так, усё бліскае — абавязковы атрибут сённяшняй моды. Сукенкі і абутак нібыта вылітыя з золата, маленькія топы пакрываюцца срэбнымі пласцінкамі і пайеткамі, пуловеры вяжуцца з нітак з дадаткам люрэкса, а спадніцы расшываюцца бісэрам. Новы стыль пасуе ўсім бяз выключэння, але, канешне, неабходна ведаць меру. Звычайна, каб аздобіць свой гардэроб, дастаткова аднаго бліскага данаўнення. Але ня трэба забываць, што зараз актуальная і джынсава вопратка. Нават той, у каго практычна няма часу, каб шыць, не павінен адмаўляцца а новага стылю. Любімыя старыя джынсы, пакарочаныя да даўжыні ў тры чвэрці і ўпрыгожаныя па ніжнім краі стракатай

стужачкай, імгненна стануць новамоднай рэччу. Маладыя дзяўчаты да ўсяго могуць прыбраць нас джынсай, агаліўшы такім чынам пупок, — ці ж гэта не сэксуальна? А

самыя смелыя могуць скарыстаць бахраму і вышыўку расліннага характару. Дарэчы з таго самага джынсу можна пашыць сабе і сумку, і капялюш. А калі ў якой небудзь краме г. Наваполацка знойдзецца джынсавы абутак, то на чарговай вечарыне сярод сяброў Вы будзеце зоркай.

Спадзяюся, што пасьля гэткага экскурсу ў сьвет сучаснае моды Вашыя погляды на вопратку зьменяцца калі не карэнным чынам, то, прынамсі, Вы зможаце перагледзець свой гардэроб ў новым асьпекце. Паспяхай у эксперымэнтах!

Працяг будзе.

Натальля Муляронак.

СТУДЭНЦЫ ІНТЕРНЕТ

Калі хто з вашых знаёмых кажа, што ведае INTERNET, ня верце - гэта хлусыя - увесь INTERNET ведаць проста не магчыма, нават знайсці там патрэбную для сябе інфармацыю бывае пад час вельмі цяжка. Менавіта для гэтага існуюць пошукавыя сэрверы, дзе праз ключавое слова можна знайсці ў INTERNETе адрас патрэбнага вам сайту, на якім знаходзіцца запікавішая вас інфармацыя. Па ўсім сьвеце існуюць некалькі дзясяткаў тысяч пашуковых сэрвераў, для карыстання якімі пажадана добрае валоданьне замежнымі мовамі. Ну, а калі ведаў не хапае, можна абыйсціся і бяз іх, але на пошук неабходнай інфармацыі вы згубіце значна больш часу. Нажаль, у Беларусі накуль няма добрага "пашукавіка". А што тычыцца

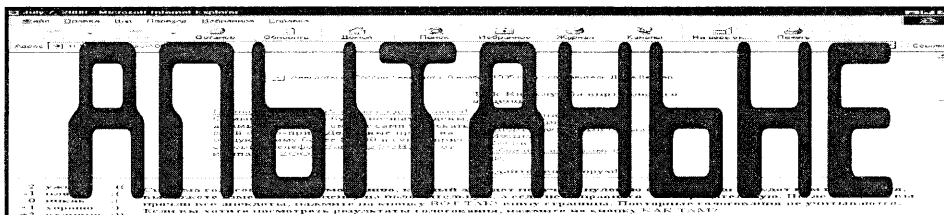
расейскіх іх шмат, але калі вы шукаеце інфармацыю, напрыклад, з замежных вытокаў, дык лепш карыстацца замежнымі пашуковымі сэрверамі. У гэтым сьпісе адрасы самых вядомых расейскіх і замежных «пашукавікоў». (глядзі малюнак 1.) Механізм працы на пашуковых сэрверах вельмі прсты:

1. Вы ўваходзіце на сэрвер.
2. У спецыяльным акенцы пішаце ключавое слова, ў адпаведнасьці з якім і будзе распачаты пошук неабходнай Вам інфармацыі.
3. На працягу ўсяго пошуку на манітор вашага кампутару выводзіцца сьпіс знойдзеных сэрверам сайтаў, на якіх можа знаходзіцца патрэбная вам інфармацыя, звычайна сьпіс перавышае пару тысячаў адзінак, з якіх вы, паважаны карысталь-

www.Yandex.ru
www.Rambler.ru
www.Altavista.com
www.Yahool.com
www.HOTBOT.com

нік, і выбіраеце неабходную. Для эканоміі часу карыстальнікі на пошукавых сэрверах усталяваны фільтры гэта спецыяльныя праграмы, якія значна дазваляюць звужаць кола пошуку. Дарэчы, карыстацца паслугамі "пашукавікоў" здолее нават самы апошні "чайнік", - прсты інтэрфейс і нескладаная сыстэма кіраванья гарантуе насыпнае карыстаньне рэсурсамі "сусветнага сьцева".

Бамелкаў Андрэй

Рэдакцыйная Рада Незалежнага маладзёвага выданьня "Канспэкт" правяла апытаньне студэнтаў Полацкага Дзяржаўнага Унівэрсытэта, у якім было прапанавана адказаць на наступныя пытаньні:

1. Ці маеце вы доступ да Internet.
 2. Як доўга вы працуеце ў Internet.
 3. Якія вашыя самыя любімыя сайты.
 4. Як вы лічыце, якія сайты карысныя для студэнта.
- Пад час апысу высветлілася, што большая палова апытаных студэнтаў ня толькі не мае доступу да інтэрнэту, але і не мае доступу да кампутара ўвогуле. Сумна. Вельмі Сумна.

А вось адказы тых, каму ў свой час пашчасыліла атрымаць доступ да ЛВС:

Зьміцер 24 гады, асыпірант.

Доступ да Internetу маю ўжо каля году, любімыя сайты:

Anekdot.ru ; citycat; ну і яшчэ шмат іншых, адразу ўсе нават і не ўгадаеш...

А студэнтам, на маю думку, будзе карысны сайт – Student.ru, там вельмі шмат чаго цікавага.

пачынаючы ад рэфератаў, амаль на любую тэму і сканчаючы ледзь не курсавымі працамі.

Сяржук 22 гады, студэнт.

Доступу да Internetу зараз ня маю, бо зараз яго няма ва ўсім ПДУ.

Любімыя сайты: ULTRAXXX.com; crossbow.ru; dranici.com.

Пашуковыя сэрверы, на якіх можна знайсці інфармацыю прысьвечаную пытаньням гісторыі, культуры, літэратуры і г.д.

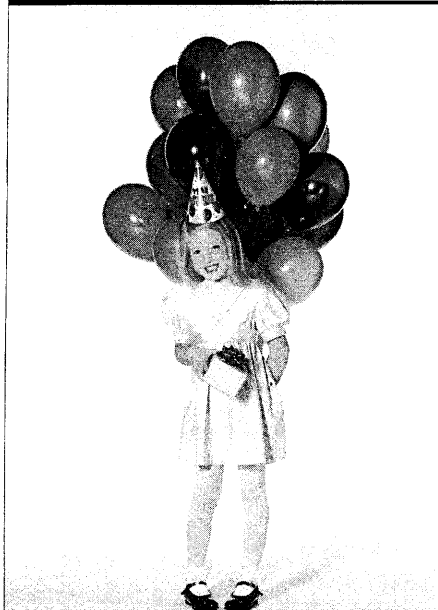
Віталь 19 год, студэнт.

На дадзены момант не маю, хіба што на пошце ў Internet-cofee. Дзесьці каля году.

Любімыя сайты: www.culichki.ru; www.bachock.ru Для студэнта, на маю думку, быў бы карысным любы сайт з Халывай!

Так што, мілыя мае хакары, юзэры ды чайнікі, шукайце, знаходзьце, скачайце і чытайце!

Посьпехаў вам!

РЭКЛЯМА АБ ВЕСТКІ ВІНШАВАНЬНІ

Чытач!

Пішы да нас, пішы, якія рубрыкі ты хацеў бы бачыць ў нашай газэце.

Інфармацыю аб якіх сваіх кумірах ты жадаеш бачыць на "Музычнай старонцы"?

Выйшаў новы альбом NRM "Тры Чарапахі".

Адбылася яго прэзэнтацыя ў Менску, а зараз музыкі робяць тур па гарадох Беларусі ў падтрымку альбому.

Можа й да нас заедзь.

Хутка ў Менску адбудзецца першы на Беларусі канцэрт DEEP PURPLE.

Калі вы паважаеце клясыку року ды маеце грошы на квіток (ад 25 да 150 у.а.),

Абавязкова зьездзіце – такое бывае раз ў жыцці.

Аматар добрай музыкі.

Анархі Наваполацку, адгукніцеся! Я ведаю вы ёсьце!

Стах, сёньня споўнілася 22 гады твайму першаму глытку паветра. На нашых вачах ты стаў старэй яшчэ на год, а значыць яшчэ мудрэй і сталей.

Шчасьця, каханьня.

Сябры.

З ЖЫЦЦЫЯ СТУДЭНТА АНЕКДОТЫ

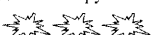
Сядзіць генэрал на беразе возера з вудай, ловіць рыбу. Генэрал пры поўным парадзе – кісель, штаны з лампасамі, фуражка. Стаіць страшная спёка, з генэрала коціцца пот, ён кожную хвіліну дастае хустачку, выцірае лысінку і адганяе мух. З самай раніцы ані воднай паклёўкі, і генэрал сумна глядзіць на нерухомы паплавок. Раптам зь нябёсаў раздаецца голас: "Што? Хрэн загадаеш?"

Роўна а пятай гадзіне раніцы жонка прачнулася, іха пайшла ў клядоўку, абліла кіслатой лескі і паплаўкі, зламала фірмовыя вуды "Бальтээр", разбіла малатком японскія катушкі, парэзала гумавыя боты і выкінула пляцак з гаўбца. Пасьля гэтага спакойна легла да мужа ў ложка і нежна даткнулася шчакой да яго пляча. Жыць ёй заставалася меней гадзіны...

Запіс ў дзёньніку студэнта – 3 раніцы трасуцца рукі з пахмелья. Пачаў апранаць кашулю – адляцелі гузікі. Ўзяўся за сумку – адвалілася ручка. Баюся ісьці ў туалет...

Адзін мужык, вырашыўшы праверыць правільнасьць прымаўкі "Ёсьце яшчэ порох у парахаўніцах" пачаў рэгулярна дадаваць сабе ў ежу замест солі порох. Заўважыўшы паліпшэньне свайго здароў'я ён працягваў ужываць гэты прадукт. Ён пражыў роўна 110 год, пакінуўшы пасьля сабе 10 дзяцей, 28 унукаў, 44 праўнука і пяцімэтровую варонку на месцы крэматорыя...

Кампанія "Крайслер" дзеля экспэрымэнту ўсталявала так званыя чорныя скрыні на апошнюю мадэль "Гранд Чэрокі", якія запісвалі апошнія словы кіроўцы перад аварыяй. Праз год былі сабраныя вынікі. Што характэрна, у 67,4% выпадкаў аварыяў на тэрыторыі ЗША апошнімі словамі кіроўцы быў крык Oh shit!!! На тэрыторыі СНД ў 99,9% апошнія словы кіроўцы былі такія – Прыкалісь, братва, як я магу...!!!

Чытайце ў наступным нумары

- Інтэрв'ю з нашымі «Амерыканцамі»
- Расповід аб канцэрце «Deep Purple» ў Менску
- Інфармацыйны блэк да Дня Студэнта

Кантактная адрэса: Наваполацк-6,

п/с 24, тэл/факс 55-32-22

E-mail: bamele@usiaslau.lingvo.vitebsk.by

Канцэктавані:

Заснавальнікі: Андрэй Хрэпаніцкі, Віталь Броўка. Рэдакцыйная Рада: Андрэй Беллэрт, Сяргей Валай, Валік Мажэйка, Павел Далісеняк. Нумар выданы пры тэхнічнай дапамоце ГАКАІ-УспеліўЧарадзеў.

Выдана на прывох рукапісах. Наклад 299 асобнікаў